

Številka: 018-150/2023-7
Datum: 23. 1. 2024

SKLEP

Državna revizijska komisija za revizijo postopkov oddaje javnih naročil (v nadaljevanju: Državna revizijska komisija) je na podlagi 39. in 70. člena Zakona o pravnem varstvu v postopkih javnega naročanja (Uradni list RS, št. 43/2011 s sprem.; v nadaljevanju: ZPVPJN) v senatu Sama Červeka, kot predsednika senata, ter Marka Medveda, kot člana senata, in mag. Zlate Jerman, kot članice senata, v postopku pravnega varstva pri oddaji javnega naročila »*Nakup popolnoma obnovljenega aparata za merjenje kostne gostote in telesne sestave (denzitometer)*«, na podlagi zahtevka za revizijo vlagatelja Novatech Healthcare, trgovina in storitve, d.o.o., Verovškova ulica 55, Ljubljana, ki ga po pooblastilu zastopa Odvetniška pisarna Čeledin, d.o.o., Tomšičeva ulica 1, Ljubljana (v nadaljevanju: vlagatelj), zoper ravnanje naročnika Zdravstveni dom Trbovlje, Rudarska cesta 12, Trbovlje (v nadaljevanju: naročnik), dne 23. 1. 2024

odločila:

1. Zahtevku za revizijo se ugodi in se razveljavi odločitev naročnika, kot izhaja iz dokumenta »*Obvestilo o izbiri najugodnejšega ponudnika*«, številka NMV-08/2023 z dne 13. 11. 2023.
2. Naročnik je dolžan vlagatelju povrniti stroške postopka pravnega varstva v višini 1.935,65 EUR v roku 15 dni od prejema tega sklepa, v primeru zamude skupaj z zakonskimi zamudnimi obrestmi, ki tečejo od prvega dne po poteku roka za prostovoljno izpolnitev do plačila. Višja stroškovna zahteva vlagatelja se zavrne.

Obrazložitev:

Naročnik je obvestilo o predmetnem naročilu male vrednosti na portalu javnih naročil objavil dne 23. 10. 2023, pod številko objave JN006933/2023-W01. Dne 13. 11. 2023 je naročnik na portalu javnih naročil objavil dokument »*Obvestilo o izbiri najugodnejšega ponudnika*«, številka NMV-08/2023 z istega dne, iz katerega izhaja, da je v okviru postopka oddaje javnega naročila prejel dve ponudbi, javno naročilo pa je oddal ponudniku TRADEIN, trgovina in storitve, d.o.o., Industrijska cesta 1, Grosuplje (v nadaljevanju: izbrani ponudnik), čigar ponudba se je po merilih uvrstila na prvo mesto.

Vlagatelj je zoper naročnikovo odločitev o oddaji javnega naročila z vlogo z dne 20. 11. 2023 vložil zahtevek za revizijo. Zatrjuje, da je naročnik tehnične lastnosti zahtevanega denzitometra določil v obrazcu 12 »*Tehnične specifikacije*«. V okviru tehničnih lastnosti blaga v obrazcu 12 je naročnik (med drugim) zahteval tudi, da mora sistem omogočati povezovanje z obstoječim sistemom PACS/RIS, izpolnjevanje navedene zahteve pa so morali ponudniki dokazati s predložitvijo tehnične dokumentacije proizvajalca v ponudbi. Kakor izhaja iz ponudbe izbranega ponudnika, je slednji kot dokaz za izpolnjevanje omenjene zahteve navedel »*DA. Lastna izjava 31.1.*« in kot prilogo predložil lastno izjavo z dne 5. 11. 2023. Navedeno pa pomeni, da izbrani ponudnik, ki ni proizvajalec, temveč dobavitelj ponujene opreme, ni sledil jasni ter določni zahtevi naročnika, da je potrebno za izkazovanje pogojev predložiti tehnično dokumentacijo proizvajalca, zato ponudba izbranega ponudnika ni skladna z zahtevami naročnika in posledično ni dopustna. Naročnik namreč za dokazovanje tehničnih zahtev v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila ni dopustil oziroma predvidel lastne izjave ponudnika, temveč (zgolj) tehnično dokumentacijo proizvajalca. Posledično je naročnik s tem, ko je kot ustrezno dokazilo za izpolnjevanje izpostavljenih zahtev štel lastno izjavo izbranega ponudnika, kršil tako pravila dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila kakor tudi 6., 7., 67., 89. in 90. člen Zakona o javnem naročanju (Uradni list RS, št. 91/2015 s sprem.; v nadaljevanju: ZJN-3). V tej zvezi gre dodati, da se v postopku naročila male vrednosti izpolnjevanje pogojev, zahtev oziroma meril lahko izkaže tudi z lastno izjavo ali obrazcem ESPD, vendar le v primeru, ko to naročnik izrecno določi. Ker pa je naročnik v konkretni zadevi za dokazovanje tehničnih lastnosti izrecno zahteval tehnično dokumentacijo proizvajalca, slednje ne more nadomestiti nobeno drugo dokazilo (npr. lastna izjava). Izpostavljene napake v ponudbi izbranega ponudnika tudi ni mogoče odpraviti v okviru instituta dopolnitve ponudbe po 89. členu ZJN-3, saj je dopolnitev/pojasnilo/sprememba ponudbe v tehničnih specifikacijah strogo prepovedana. Glede na navedeno vlagatelj predlaga, da Državna revizijska komisija zahtevku za revizijo ugotovi in razveljavi naročnikovo odločitev o oddaji javnega naročila, zahteva pa tudi povračilo stroškov postopka pravnega varstva.

Izbrani ponudnik se je z vlogo z dne 23. 11. 2023 izjasnil o navedbah vlagatelja iz zahtevka za revizijo. Zatrjuje, da je obrazec 12 izpolnil skladno z zahtevami iz dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila. Glede na naročnikova jasna in nedvoumna navodila za izpolnjevanje obrazca oziroma tabel gre kot »spodnjo tabelo« šteti prvo tabelo (z naslovom »*Aparat za merjenje kostne gostote*«) pod navodili ponudnikom v obrazcu 12, ki se neposredno nanaša na tehnične lastnosti ponujenega denzitometra. Ker se navodila naročnika v zvezi s predložitvijo tehnične dokumentacije proizvajalca izrecno nanašajo (le) na prvo tabelo, je izbrani ponudnik tehnično dokumentacijo proizvajalca predložil le v zvezi s prvo tabelo, drugi in tretji tabeli pa je priložil lastno izjavo, ki je glede na določbe ZJN-3 v postopku naročila male vrednosti dopustna.

Naročnik je z odločitvijo, številka NMV-08/2023 z dne 5. 12. 2023, zahtevek za revizijo zavrnil kot neutemeljenega, posledično pa je zavrnil tudi vlagateljevo zahtevo za povrnitev stroškov postopka pravnega varstva. Uvodoma povzema navedbe iz odločitve o oddaji javnega naročila in trditve iz vloge, s katero se je izbrani ponudnik izjasnil o navedbah vlagatelja iz zahtevka za revizijo, v nadaljevanju pa zatrjuje, da obrazec 12, v katerem so določene zahteve v zvezi s tehničnimi lastnostmi predmetnega denzitometra, vsebuje tri tabele. Dalje (ob sklicevanju na obrazec 12, kot ga je izpolnjenega v ponudbi predložil izbrani ponudnik) zatrjuje, da je izbrani ponudnik postavke vseh treh tabel izpolnil v skladu z navodili, določenimi v obrazcu 12. V nadaljevanju naročnik navaja, da drugi odstavek omenjenih navodil, v okviru katerega je za dokazovanje izpolnjevanja tehničnih specifikacij zahtevana predložitev tehnične dokumentacije proizvajalca, omenja zgolj »spodnjo« tabelo, kar pomeni, da se nanaša le na tabelo, ki se nahaja neposredno pod omenjenimi navodili, tj. na (prvo) tabelo z naslovom »*Aparat za merjenje kostne gostote*« (ki ima še naslov »*Programska oprema in funkcionalnost*«). Ker se torej drugi odstavek omenjenih navodil ne nanaša na preostali dve tabeli iz obrazca 12, izbrani ponudnik za

dokazovanje izpolnjevanja zahteve po omogočanju povezovanja sistema z obstoječim sistemom PACS/RIS ni bil dolžan predložiti tehnične dokumentacije proizvajalca, saj je navedena zahteva vsebovana v drugi tabeli (z naslovom »DICOM«), ne pa v prvi tabeli. Tudi sicer je izbrani ponudnik v drugi tabeli obrazca 12 izpolnil vse postavke stolpca »Izpolnjevanje pogojev«, navedel pa je tudi stran oziroma točko, kjer je izpolnjevanje posamezne zahteve razvidno iz predložene tehnične dokumentacije proizvajalca oziroma lastne izjave izbranega ponudnika. Ob navedenem naročnik dodaja, da bi glede na prvi odstavek omenjenih navodil iz obrazca 12 zadostovalo že, da bi izbrani ponudnik – v primeru zagotavljanja lastnosti denzitometra, ki so enake zahtevanim – v stolpec »Izpolnjevanje pogojev« v drugi ter tretji tabeli vpisal »DA« in mu lastne izjave niti ne bi bilo treba predložiti, dejstvo, da je v ponudbi predložil še slednjo, pa mu ne more iti v škodo. Nenazadnje v tej zvezi ne gre spregledati, da je lastna izjava v postopku naročila male vrednosti v skladu z določbami ZJN-3 dopustna. Glede na navedeno je zahtevk za revizijo po mnenju naročnika potrebno zavrniti.

Naročnik je Državni revizijski komisiji dne 8. 12. 2023 odstopil dokumentacijo iz postopka oddaje javnega naročila in iz predrevizijskega postopka.

Vlagatelj se je z vlogo z dne 8. 12. 2023 opredelil do navedb naročnika iz odločitve o zavrnitvi zahtevka za revizijo. V vlogi vztraja tako pri pravovarstvenem predlogu kot tudi pri vseh očitkih in dokazih iz zahtevka za revizijo, poleg tega pa se dodatno opredeljuje do posameznih naročnikovih navedb. Zatrjuje, da se zahteva po predložitvi tehnične dokumentacije proizvajalca nanaša na vse tehnične zahteve, določene v obrazcu 12. Dalje navaja, da je tudi izbrani ponudnik razumel, da je potrebno tehnične zahteve v »drugi tabeli« izkazati z dokumentacijo proizvajalca, saj je v zvezi z vsemi ostalimi zahtevami v tabeli navedel strani kataloga proizvajalca, kjer je mogoče izpolnjevanje posameznih zahtev preveriti, z izjemo zahteve glede omogočanja povezovanja aparata z obstoječim sistemom PACS/RIS, za dokazovanje katere je predložil lastno izjavo.

Državna revizijska komisija je dne 4. 1. 2024 naročnika pozvala, naj ji v postavljenem roku pojasni določene okoliščine v zvezi s posredovanjem zahtevka za revizijo v izjasnitev izbranemu ponudniku. Naročnik je Državni revizijski komisiji dne 5. 1. 2023 (pravočasno) posredoval zahtevano pojasnilo.

Državna revizijska komisija je pri odločanju o zahtevku za revizijo pregledala dokumentacijo o postopku oddaje predmetnega javnega naročila, pri čemer je vpogledala v dosje javnega naročila na portalu javnih naročil, dokumentacijo v zvezi z oddajo javnega naročila, izpodbijano odločitev o oddaji javnega naročila in ponudbo izbranega ponudnika. Po pregledu navedene dokumentacije ter po preučitvi navedb vlagatelja, izbranega ponudnika in naročnika je Državna revizijska komisija odločila, kot izhaja iz izreka tega sklepa, iz razlogov, navedenih v nadaljevanju.

Državna revizijska komisija uvodoma ugotavlja, da je med strankama revizijskega postopka spor o tem, ali je naročnik ravnal v skladu z določbami ZJN-3 in dokumentacijo v zvezi z oddajo javnega naročila, ko je ponudbo izbranega ponudnika ocenil kot dopustno ter izbranemu ponudniku oddal javno naročilo.

Naročnikovo ravnanje je treba presoјati z vidika 29. točke prvega odstavka 2. člena ZJN-3, v skladu s katero je dopustna tista ponudba, ki jo predloži ponudnik, za katerega ne obstajajo razlogi za izključitev in ki izpolnjuje pogoje za sodelovanje, njegova ponudba ustreza potrebam ter zahtevam naročnika, določenim v tehničnih specifikacijah in v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila, je prispela pravočasno, pri njej ni dokazano nedovoljeno dogovarjanje ali korupcija, naročnik je ni ocenil za neobičajno nizko in cena ne presega njegovih zagotovljenih sredstev. Naročnik odda javno naročilo na podlagi meril po tem, ko v skladu s prvim odstavkom

89. člena ZJN-3 preveri izpolnjevanje naslednjih pogojev: a) ponudba je skladna z zahtevami in pogoji, določenimi v obvestilu o javnem naročilu ter v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila, po potrebi ob upoštevanju variant iz 72. člena ZJN-3, in b) ponudbo je oddal ponudnik, pri katerem ne obstajajo razlogi za izključitev iz 75. člena ZJN-3, ki izpolnjuje pogoje za sodelovanje ter pravila in merila iz 82. ter 83. člena ZJN-3, če so ta bila določena.

Iz citiranih določb ZJN-3 izhaja, da lahko naročnik javno naročilo odda le ponudniku, ki predloži dopustno ponudbo, tj. ponudbo, ki (med drugim) ustreza zahtevam naročnika, določenim v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila in tehničnih specifikacijah.

Tehnične specifikacije oblikuje naročnik ob upoštevanju določb 68. člena ZJN-3 in jih navede v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila (prim. prvi odstavek 68. člena ZJN-3). Naročnik s tehničnimi specifikacijami opiše predmet javnega naročila oziroma opredeli zahtevane lastnosti slednjega, kot so način delovanja in uporabe, stopnja kakovosti, dimenzije, tehnični parametri, proizvodni postopki, okoljske lastnosti itd.

Naročnik pa v skladu z določbami ZJN-3 v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila ne določi le tehničnih specifikacij predmeta javnega naročila, temveč (lahko) določi tudi zahteve v zvezi z dokazovanjem tehničnih specifikacij. Ob navedenem gre dodati, da ZJN-3 določa zgolj izhodišča oziroma daje podlago, da lahko naročnik v okviru dokazil zahteva različna tehnična poročila, potrdila, kataloge, certifikate, izjave itd., naročnik pa je tisti, ki v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila v vsakem konkretnem primeru posebej določi vrsto dokazil oziroma način dokazovanja tehničnih zahtev v ponudbi.

V obravnavanem primeru je naročnik tehnične specifikacije predmeta javnega naročila določil v obrazcu »17.13 OBR. 12: TEHNIČNE SPECIFIKACIJE« (v nadaljevanju: obrazec 12), ki je bil del dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila. Tehnične specifikacije je naročnik razdelil na štiri skupine oziroma razdelke, poimenovane »Aparat za merjenje kostne gostote«, »Programska oprema in funkcionalnost«, »DICOM« ter »Druga oprema in zahteve«. Med tehnične specifikacije, določene v okviru razdelka »DICOM«, je naročnik uvrstil tudi zahtevo, da mora sistem omogočati povezovanje z obstoječim sistemom PACS/RIS.

Dalje je naročnik v obrazcu 12 (med drugim) določil:

*»Ponudnik naj v stolpec vpiše **DA**, če ponuja popolnoma enake lastnosti, kot jih zahteva naročnik. V primeru odstopanja od zahtev naročnika naj ponudnik vpiše, kakšne lastnosti ima ponujeni aparat. Naročnik navaja opis pričakovanih lastnosti za predmet javnega naročila, pri čemer so ponujene lastnosti lahko boljše, ne smejo pa biti slabše.*

Ponudnik mora obvezno priložiti tehnično dokumentacijo proizvajalca, iz katere mora biti preverljivo, ali/kako ponujeni aparat izpolnjuje v spodnji tabeli določene zahteve. Ponudnik naj v priloženi tehnični dokumentaciji proizvajalca jasno označi dele dokumentacije, kjer je razvidno izpolnjevanje posamezne zahteve.«

Med strankama postopka ni sporno, da gre v konkretnem primeru zahtevo po omogočanju povezovanja z obstoječim sistemom PACS/RIS šteti med tehnične specifikacije predmeta javnega naročila, s tem pa se strinja tudi Državna revizijska komisija. Dalje med strankama postopka ni sporno, nenazadnje pa je potrjeno tudi v vpogledom v ponudbo izbranega ponudnika, da izbrani ponudnik v ponudbi za dokazovanje izpostavljenih zahtev ni predložil tehnične dokumentacije proizvajalca, temveč lastno izjavo. V tej zvezi med strankama postopka tudi ni sporno, da izbrani ponudnik ni proizvajalec denzitometra, ki ga v konkretnem primeru ponuja naročniku.

Med strankama postopka pa je sporno, ali so morali ponudniki izpolnjevanje zahteve po omogočanju povezovanja z obstoječim sistemom PACS/RIS dokazati s predložitvijo tehnične dokumentacije proizvajalca ali ne. Medtem ko vlagatelj zatrjuje, da so morali ponudniki – glede na določbe dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila – s predložitvijo tehnične dokumentacije proizvajalca dokazati izpolnjevanje vseh tehničnih zahtev, določenih v obrazcu 12, naročnik temu nasprotuje in trdi, da je bila izpostavljena tehnična zahteva v obrazcu 12 določena v okviru druge od treh tabel, na omenjeno tabelo (in v njej določene tehnične zahteve) pa se določbe navedene dokumentacije glede dokazovanja izpolnjevanja tehničnih zahtev niso nanašale. Po zatrjevanju naročnika je bilo namreč s predložitvijo tehnične dokumentacije proizvajalca potrebno dokazati le izpolnjevanje tehničnih zahtev iz »spodnje«, tj. prve tabele, ne pa tudi izpolnjevanja tehničnih zahtev iz preostalih dveh tabel.

Glede na predstavljeno trditveno podlago strank Državna revizijska komisija ugotavlja, da je za sprejem odločitve v obravnavani zadevi potrebno razrešiti vprašanje, kako razlagati (zgoraj citirane) določbe dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, ki jih je naročnik navedel v obrazcu 12.

V tej zvezi Državna revizijska komisija na podlagi pregleda prvega odstavka omenjenih določb dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila ugotavlja dvoje. Prvič, da je naročnik s prvim odstavkom obravnavanih določb uredil način, na katerega so morali ponudniki opredeliti oziroma naročniku predstaviti lastnosti (tehnične specifikacije) ponujene opreme. V tej zvezi med strankama ni sporno, da so morali ponudniki v obrazcu 12 v stolpec »Izpolnjevanje pogojev« pri navedbi zahtevanih lastnosti iz okvira vseh štirih razdelkov vpisati DA, če je imela ponujena oprema enake lastnosti, kot jih je zahteval naročnik, v primeru odstopanja od zahtev naročnika pa so morali v navedeni stolpec vpisati, kakšne lastnosti ima ponujena oprema.

In drugič, da naročnik v okviru prvega odstavka obravnavanih določb, ki ponudnikom nalaga predstavitev lastnosti ponujene opreme iz okvira vseh štirih razdelkov, na katere so razdeljene lastnosti predmeta javnega naročila, uporablja besedni zvezi »ponujeni aparat« ter »predmet javnega naročila«. S tem naročnik v prvem odstavku obravnavanih določb – ne glede na razdelitev tehničnih specifikacij oziroma lastnosti zahtevane opreme na več razdelkov, med njimi tudi na razdelek »Aparat za merjenje kostne gostote« – enači lastnosti aparata z lastnostmi (celotnega) predmeta javnega naročila. Drugače povedano: četudi je naročnik zahtevane lastnosti predmeta javnega naročila razdelil na posamezne razdelke, so morali ponudniki na podlagi zahteve po navedbi lastnosti »ponujenega aparata« opredeliti lastnosti glede vseh razdelkov ponujene opreme (in ne le lastnosti v zvezi z razdelkom »Aparat za merjenje kostne gostote«). Da so morali ponudniki v skladu s prvim odstavkom obravnavanih določb v obrazcu 12 naročniku predstaviti lastnosti v zvezi z vsemi štirimi razdelki (tj. lastnosti v zvezi z vsemi tehničnimi zahtevami), med strankama postopka sicer ni sporno, s takšno razlago obravnavanih določb pa se strinja tudi Državna revizijska komisija.

Medtem ko se torej prvi odstavek obravnavanih določb nanaša na način predstavitve lastnosti ponujene opreme, se drugi odstavek omenjenih določb nanaša na način dokazovanja teh lastnosti. Naročnik je namreč v drugem odstavku obravnavanih določb zahteval, da mora ponudnik predložiti tehnično dokumentacijo proizvajalca, iz katere mora biti preverljivo, ali/kako »ponujeni aparat« izpolnjuje v spodnji tabeli določene zahteve.

Ob dejstvu, da se je zahteva po navedbi lastnosti »ponujenega aparata« nanašala na vse tehnične zahteve v zvezi s ponujeno opremo, po presoji Državne revizijske komisije ne more biti dvoma, da se je tudi zahteva po dokazovanju izpolnjevanja tehničnih zahtev v zvezi s »ponujenim aparatom« s tehnično dokumentacijo proizvajalca nanašala na vse tehnične zahteve v zvezi s

ponujeno opremo, ne glede pri tem na razdelitev navedenih zahtev na posamezne razdelke. To pa pomeni, da so morali ponudniki v skladu z drugim odstavkom obravnavanih določb s predložitvijo tehnične dokumentacije proizvajalca v ponudbi dokazati izpolnjevanje vseh tehničnih zahtev, vključno z zahtevo po omogočanju povezovanja z obstoječim sistemom PACS/RIS, ki je bila določena v okviru (tretjega) razdelka tehničnih zahtev, tj. razdelka »DICOM«.

Ob navedenem na podlagi pregleda ponudbe izbranega ponudnika ne gre spregledati, da je tudi izbrani ponudnik, kot to utemeljeno zatrjuje vlagatelj, (vse) tehnične zahteve iz razdelka »DICOM«, z izjemo zahteve po omogočanju povezovanja z obstoječim sistemom PACS/RIS, dokazoval s predložitvijo tehnične dokumentacije proizvajalca. Nепrepričljiva je zato navedba naročnika, da ponudnikom v skladu z obravnavanimi določbami dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila tehničnih zahtev, ki so se nanašale na »DICOM«, ni bilo treba dokazovati s predložitvijo tehnične dokumentacije proizvajalca. Navedeno še toliko bolj velja ob upoštevanju dejstva, da naročnik, ki si prizadeva uveljaviti stališče, da so morali ponudniki s tehnično dokumentacijo proizvajalca dokazovati zgolj izpolnjevanje nekaterih tehničnih zahtev, pri tem ne pojasni, zakaj bi bilo potrebno določene tehnične zahteve šteti za tako pomembne, da bi bilo njihovo izpolnjevanje treba dokazovati s predložitvijo tehnične dokumentacije v ponudbi, preostale tehnične zahteve pa bi bilo potrebno obravnavati drugače in njihovega izpolnjevanja s predložitvijo navedene dokumentacije v ponudbi ne bi bilo treba dokazovati.

Tooliko bolj smiselna se zato zdi ugotovitev, da so morali ponudniki s predložitvijo tehnične dokumentacije proizvajalca v ponudbi dokazati izpolnjevanje vseh tehničnih zahtev. Posledično se kot utemeljena izkaže navedba vlagatelja, da ponudniki v skladu z obravnavanimi določbami dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila tehnične zahteve po omogočanju povezovanja z obstoječim sistemom PACS/RIS niso mogli dokazati s predložitvijo lastne izjave. To pa nadalje pomeni, da so za odločitev v dani zadevi pravno nepomembne navedbe naročnika in izbranega ponudnika, da je lastna izjava v postopku naročila male vrednosti dopustna.

Stališče, da so morali ponudniki s predložitvijo tehnične dokumentacije proizvajalca dokazati izpolnjevanje vseh, ne le nekaterih tehničnih zahtev, je nenazadnje skladno tudi z namenom predložitve dokazil. Namen predložitve dokazil je namreč ravno v tem, da lahko naročnik preveri, ali ponujeni predmet javnega naročila izpolnjuje tehnične zahteve iz dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila in ali je posledično posamezno ponudbo mogoče oceniti kot dopustno.

Kot neutemeljene se zato ob upoštevanju navedenega izkažejo (po vsebini smiselne) navedbe naročnika o tem, da izbranemu ponudniku zahteve po omogočanju povezovanja z obstoječim sistemom PACS/RIS ni bilo treba dokazovati s predložitvijo tehnične dokumentacije proizvajalca v ponudbi.

Navedenega ne morejo spremeniti (po vsebini smiselne) trditve naročnika o tem, da je bilo s predložitvijo tehnične dokumentacije proizvajalca potrebno dokazati le izpolnjevanje tehničnih zahtev iz »spodnje«, tj. prve tabele (z naslovom »Aparat za merjenje kostne gostote« in »Programska oprema in funkcionalnost«), med katerimi pa izpostavljene zahteve, ki je bila (domnevno) določena v okviru tabele »DICOM«, ni bilo.

V tej zvezi gre na podlagi pregleda obrazca 12 najprej ugotoviti, da je naročnik tehnične zahteve (specifikacije) v zvezi s predmetom javnega naročila v konkretnem primeru res določil v obliki tabelarnega prikaza. Vendar zgolj dejstvo, da je naročnik, kakor že pojasnjeno, tabelo s tehničnimi zahtevami razdelil na več razdelkov (»Aparat za merjenje kostne gostote«, »Programska oprema in funkcionalnost«, »DICOM« ter »Druga oprema in zahteve«), posamezne med razdelki pa je med seboj ločil z enovrstičnim razmikom, še ne pomeni, da je bilo na navedenem obrazcu tabel s tehničnimi zahtevami več.

Nasprotno, pregled obrazca 12 pokaže, da se v navedenem obrazcu pod zgoraj citiranimi določbami dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila nahaja zgolj ena tabela s tehničnimi zahtevami, razdeljenimi na več razdelkov, na to »spodnjo« tabelo (in v njej določene tehnične zahteve) pa se nanašajo tako določbe glede predstavitve kot tudi določbe glede dokazovanja zahtevanih lastnosti ponujenega aparata. Takšen zaključek se nenazadnje zdi tudi edini logičen ob dejstvu, da naročnik ne pojasni, zakaj naj bi se po eni strani zahteva glede predstavitve lastnosti ponujene opreme, kot zatrjuje tudi sam, nanašala na vse lastnosti predmeta javnega naročila, zahteva glede dokazovanja izpolnjevanja zahtevanih lastnosti pa naj bi se po drugi strani nanašala samo na določene med njimi.

Glede na navedeno Državna revizijska komisija ugotavlja, da je naročnik v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila (v obrazcu 12) jasno, natančno in nedvoumno zahteval, da morajo ponudniki s predložitvijo tehnične dokumentacije proizvajalca v ponudbi dokazati (tudi) izpolnjevanje zahteve po omogočanju povezovanja z obstoječim sistemom PACS/RIS. Iz navedenega pa sledi, da je v konkretnem primeru naročnik s tem, ko je ponudbo izbranega ponudnika – ki izpostavljene zahteve ni dokazal s predložitvijo tehnične dokumentacije proizvajalca v ponudbi – ocenil kot dopustno in je izbranemu ponudniku oddal javno naročilo, kršil obravnavane določbe dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila in prvi odstavek 89. člena ZJN-3 v povezavi z 29. točko prvega odstavka 2. člena ZJN-3.

Posledično je Državna revizijska komisija na podlagi druge alineje prvega odstavka 39. člena ZPVPJN zahtevku za revizijo ugodila in razveljavila odločitev naročnika, kot izhaja iz dokumenta »Obvestilo o izbiri najugodnejšega ponudnika«, številka NMV-08/2023 z dne 13. 11. 2023.

Ker je Državna revizijska komisija zahtevku za revizijo ugodila že na podlagi ugotovljenega, se v nadaljevanju ni opredeljevala do vlagateljevih očitkov, da je naročnik z oceno o dopustnosti ponudbe izbranega ponudnika v konkretnem primeru kršil (tudi) 6., 7., 67. in 90. člen ZJN-3. Navedeni očitki so bili namreč usmerjeni v utemeljevanje iste kršitve naročnika (tj. nepravilna ocena o dopustnosti ponudbe izbranega ponudnika), zato njihova vsebinska obravnava odločitve Državne revizijske komisije ne bi več mogla spremeniti.

Dalje se Državna revizijska komisija ni opredeljevala do navedb strank, da je mogoče v postopku naročila male vrednosti izpolnjevanje zahtev dokazovati z obrazcem ESPD. Med strankama namreč ni bilo sporno, da naročnik v konkretnem primeru dokazovanja sporne tehnične zahteve s predložitvijo obrazca ESPD ni zahteval, niti ni izbrani ponudnik izpostavljene zahteve s predložitvijo obrazca ESPD dokazoval, zato so bile izpostavljene navedbe strank za sprejem odločitve v obravnavani zadevi pravno nepomembne.

Vlagatelj je v zahtevku za revizijo zatrjeval tudi, da ugotovljene napake v ponudbi izbranega ponudnika ni mogoče odpraviti v okviru instituta dopolnitve ponudbe po 89. členu ZJN-3, saj je dopolnitev/pojasnilo/sprememba ponudbe v tehničnih specifikacijah strogo prepovedana. Izpostavljene trditve je vlagatelj, kot navaja že sam, podal »v izogib morebitnim nadaljnjim ravnanjem naročnika«, tj. v izogib bodočim (negotovim) ravnanjem naročnika. Ker pa se z zahtevkom za revizijo že po naravi stvari lahko uveljavlja pravno varstvo (le) zoper ravnanja naročnika, do katerih je že prišlo, ne pa (tudi) zoper ravnanja naročnika, za katera ni gotovo, da bo do njih sploh kdaj prišlo (smiselno prim. prvi odstavek 5. člena ZPVPJN), Državna revizijska komisija izpostavljenih navedb vlagatelja po vsebini ni obravnavala.

Prav tako Državna revizijska komisija ni vsebinsko obravnavala naročnikovih navedb o tem, da je izbrani ponudnik obrazec 12 izpolnil v skladu z navodili naročnika, kot tudi ne naročnikovih navedb o tem, da je izbrani ponudnik v drugi tabeli obrazca 12 izpolnil vse postavke stolpca »Izpolnjevanje pogojev«, navedel pa je tudi stran oziroma točko, kjer je izpolnjevanje posamezne

zahteve razvidno iz predložene tehnične dokumentacije proizvajalca oziroma lastne izjave izbranega ponudnika. Vlagatelj namreč naročniku ni očital, da je kot dopustno ocenil ponudbo, ki vsebuje pomanjkljivosti glede izpolnjevanja obrazca 12 oziroma predstavitve lastnosti ponujenega denzitometra, temveč mu je očital, da je kot dopustno ocenil ponudbo, v kateri s tehnično dokumentacijo proizvajalca ni dokazano izpolnjevanje izpostavljene tehnične zahteve. Ker se torej zatrjevane nepravilnosti niso nanašale na vprašanje izpolnjevanja obrazca 12, pač pa na vprašanje dokazovanja izpolnjevanja tehničnih zahtev iz dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, so bile izpostavljene navedbe naročnika za sprejem odločitve v dani zadevi pravno nepomembne.

Skladno z določili tretjega odstavka 39. člena ZPVPJN Državna revizijska komisija naročnika napotuje, naj v primeru, če bo z obravnavanim postopkom oddaje javnega naročila nadaljeval, dopustnost prejetih ponudb presoja skladno z določbami ZJN-3 ter dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, pri čemer naj upošteva, da se zahteva glede dokazovanja izpolnjevanja tehničnih zahtev s predložitvijo tehnične dokumentacije proizvajalca nanaša tudi na zahtevo po omogočanju povezovanja sistema z obstoječim sistemom PACS/RIS.

S tem je utemeljena odločitev Državne revizijske komisije iz 1. točke izreka tega sklepa.

Vlagatelj je v zahtevku za revizijo in vlogi z dne 8. 12. 2023 zahteval tudi povračilo stroškov postopka pravnega varstva.

Če je zahtevek za revizijo utemeljen, mora naročnik v skladu s tretjim odstavkom 70. člena ZPVPJN iz lastnih sredstev vlagatelju povrniti potrebne stroške, nastale v predrevizijskem in revizijskem postopku, vključno s takso.

Državna revizijska komisija je glede na navedeno vlagatelju na podlagi 70. člena ZPVPJN in skladno z Odvetniško tarifo (Uradni list RS, št. 2/2015 s sprem.; v nadaljevanju: OT) kot potrebne priznala naslednje opredeljene navedene stroške:

- strošek odvetniških storitev za sestavo zahtevka za revizijo po tar. št. 44/1 OT, ki ga je vlagatelj zamejil na 800 točk, kar ob upoštevanju vrednosti točke 0,60 EUR in 22 % DDV (pooblaščen odvetniška družba je zavezanka za plačilo DDV) znaša 585,60 EUR,
- izdatke v pavšalnem znesku, ki ga je vlagatelj zamejil na 16 točk, izračunane v skladu s tretjim odstavkom 11. člena OT, kar ob upoštevanju vrednosti točke 0,60 EUR in 22% DDV znaša 11,71 EUR, ter
- strošek plačane takse za predrevizijski in revizijski postopek v višini 1.338,34 EUR.

Državna revizijska komisija vlagatelju ni priznala stroška odvetniških storitev za vlogo z dne 8. 12. 2023, s katero se je vlagatelj opredelil do navedb naročnika iz odločitve o zavrnitvi zahtevka za revizijo, posledično pa tudi ne izdatkov v zvezi z navedeno vlogo. Ti stroški po oceni Državne revizijske komisije niso bili potrebni (peti odstavek 70. člena ZPVPJN v povezavi z osmim odstavkom istega člena), saj navedbe v omenjeni vlogi niso bile bistvene in niso pripomogle ne k hitrejši ne k enostavnejši rešitvi zadeve.

Državna revizijska komisija je tako vlagatelju priznala stroške v višini 1.935,65 EUR. Naročnik je vlagatelju stroške v navedeni višini dolžan povrniti v roku 15 dni od prejema tega sklepa (in ne od odločitve naročnika o zahtevku za revizijo, kot to brez pravne podlage zahteva vlagatelj), v primeru zamude skupaj z zakonskimi zamudnimi obrestmi, ki tečejo od prvega dne po poteku roka za prostovoljno izpolnitev do plačila. Višjo stroškovno zahtevo vlagatelja je Državna revizijska komisija zavrnila.

S tem je utemeljena odločitev Državne revizijske komisije iz 2. točke izreka tega sklepa.

Pravni pouk:

Upravni spor zoper to odločitev ni dovoljen.

Predsednik senata:
Samo Červek, univ. dipl. prav.,
predsednik Državne revizijske komisije

Vročiti:

- naročniku,
- vlagatelju – po pooblaščenju,
- izbranemu ponudniku,
- RS MJU.

Vložiti:

- v spis zadeve, tu.